

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie z zażalenia **S.B.**

wniosku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z 27 stycznia 2026 r., sygn. akt III Kp 3012/25

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru
sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i przekazać sprawę Sądu Rejonowego w
Białymstoku sygn. akt III Kp 3012/25 do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w Kartuzach**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Białymstoku postanowieniem z 27 stycznia 2026 r., sygn. akt III Kp 3012/25, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy S.B., z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości innemu sądowi równorzędnemu. Uzasadniając swój wniosek Sąd Rejonowy w Białymstoku wskazał, że sprawa, w której wydano postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia dotyczy szeroko pojętego środowiska białostockich sędziów, w tym orzekających w sądzie wnioskującym, prokuratorów i policjantów, a także przedstawicieli lokalnych władz i samorządowców białostockich oraz samych mieszkańców Białegostoku, zaś przedmiotem rozpoznania jest zażalenie na to postanowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego, o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja unormowana w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątku od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy i z tego względu jej zastosowanie powinno mieć miejsce jedynie wówczas, gdy przemawiają za tym szczególne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Jednym z nich jest autorytet wymiaru sprawiedliwości, dla kształtowania którego należy unikać sytuacji, w których rozpoznanie danej sprawy przez sąd właściwy miejscowo wiązałoby się z ograniczeniem swobody orzekania lub mogłoby – w odczuciu społecznym – prowadzić do uzasadnionego przekonania o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy (*zob. postanowienie SN z dnia 27 marca 2023 r., IV KO 20/23*). Sytuacja taka niewątpliwie powstaje wtedy, gdy stawiane zarzuty dotyczą m.in. sędziów sądu właściwego do rozpoznania sprawy lub sądu nad nim przełożonego (*vide* postanowienie SN z 1 kwietnia 2003 r., IV KO 10/03, ROSNKGW 2003, poz. 680; postanowienie SN z 18 czerwca 2009 r., IV KO 77/09; postanowienie SN z 14 października 2009 r., V KO 81/09), co ma miejsce w przedmiotowej sprawie.

Zdaniem Sądu Najwyższego, pozostawienie sprawy w sądzie występującym z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. mogłoby wywołać w opinii publicznej pogląd co do braku obiektywizmu po stronie składu orzekającego. Z uwagi na powyższe, zasadnym było przekazanie sprawy poza obszar apelacji białostockiej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności orzeczono jak w części dyspozytywnej niższego postanowienia.

[WB]

[a.ł.]

